

пръвый остатѣкъ; послѣ пръвый остатѣкъ на вто-
рый, второй на третій и ш. н. до того, доклѣ из-
лѣзе за остатѣкъ нула; того послѣдній дѣлитель
ще бѣде общій най-голѣмъ дѣлитель на даденны-хъ
числа.

За примѣръ, да си найде най-голѣмый общъ дѣлитель
на числа 68 и 20.

3	2	2	
68	20	8	4 = общ. най-гол. дѣл.
60	16	8	
8	4	0	

Спорядъ правило-то, раздѣлямы 68 на 20; та получ-
ваемы частно 3, кое-то за спестяваніе мѣсто-то, поставямы
отгорѣ надъ отвѣснх-тх чрѣтх, и остатѣкъ 8. Послѣ дѣли-
теля 20 дѣлимъ на пръвый остатѣкъ 8, та получваемы 2,
кое-то пишемъ надъ вторх-тх отвѣснх чрѣтх, и остатѣкъ 4.
Дѣлимъ пръвый остатѣкъ 8 на вторый остатѣкъ 4, та по-
лучваемы частно 2, и остатѣкъ нулѣ. Оттова заключаваемы,
че послѣдній дѣлитель 4 е общій най-голѣмъ дѣлитель
между числа 68 и 20; така что-то, ако раздѣлимъ тѣя чи-
сла на 4,

$$68 : 4 = 17; \quad 20 : 4 = 5$$

то щѣтъ излѣзѣтъ числа 17 и 5 пръвы по между си.

За доказательство на това правило, нека си припом-
нимъ свойства-та на дѣлимо-то, дѣлителя и остатѣка (70 и 71 §).
1) ако въ дѣлимо-то и дѣлителя ся намира общъ множи-
тель, то той ще ся находи и въ остатѣка; 2) и наопаки,
ако ся находи общъ множитель въ дѣлителя и остатѣка, то
той ще бѣде и въ дѣлимо-то.

Спорядъ това, ако има общъ най-голѣмъ дѣлитель
между 68 и 20, то той трѣбва да бѣде и въ остатѣка 8,
и не може бы повече отъ 8. Ако има общъ множитель
между 20 и 8, то той трѣбва да бѣде и въ тѣхный
остатѣкъ 4, и не може бы повече отъ 4. По раздѣляніе 8
на 4, излѣзе частно 2 и остатѣкъ нула, слѣд. 4 е об-
щій най-голѣмъ дѣлитель между 8 и 20, а така и меж-
ду 20 и 68.